

[Grünbaum.]

meget stor befolkningsgruppe, nemlig lønmodtagerne, fuldt og helt skal rammes af udskrivningsprocenten, når en anden meget stor befolkningsgruppe ikke rammes på samme måde. Det må man bøje sig for, hvis der ikke er mulighed for andet. Men der er mulighed for andet; det er finansministeren, der selv ikke har ønsket at bruge de beføjelser, han har til at rette de ting op. Jeg henstiller meget stærkt til finansministeren, at han gør det nu. Efter vor opfattelse var der altså ikke brug for nogen momsforhøjelse, hvis man havde ført en mere ligelig skattepolitik fra finansministerens side, end man har gjort.

Hanne Reintoft: Jeg tror desværre, finansministeren gør sig skyldig i en fejlhuskning. Det er ganske rigtigt, at jeg i sin tid under mange protester — det tror jeg også fremgik af den offentlige debat — var med til at stemme ja til momsen. Med mange advarsler, advarsler, der, som jeg siger, er gået i opfyldelse. Jeg advarede: det ramte de lavestlønnede, vi kom ikke skattesnyderiet til livs, tværtimod kom vi det snarere til hjælp, fordi vi kom til at give en billig kredit til mange erhverv. Men jeg forstår ikke, når finansministeren siger, at der på et vist tidspunkt har været fuld enighed om, at momsen var en anvendelig skatteform, for jeg har lige slået op, hvordan finansministeren stemte, da den daværende regering indførte momsén. Der blev stemt ved navneopråb, og da stemte finansministeren nej ganske klart og tydeligt. Det vil altså sige, at regeringen dengang også var overladt ansvaret ganske alene.

Sigsgaard: Jeg efterlyste før en undersøgelse over momssnyderiets omfang. Jeg syntes selv, jeg hørte nogenlunde godt efter, da finansministeren svarede; men jeg bemærkede altså ikke nogen kommentar til det. Jeg skal ikke gentage begrundelsen for det, kun lige, at momsens provenu efterhånden har et sådant omfang — og med forhøjelsen,

som nu skal føres igennem, vil det få et endnu større omfang — at det er helt nødvendigt, at man seriøst beskæftiger sig med mulighederne for at omgå lovgivningen, mulighederne for at snyde, at vi får et skøn over, hvor stort dette snyderi er, og gerne også en gennemgang af, hvilke muligheder der findes for at omgå lovgivningen, samt hvordan man eventuelt kan lukke de huller, der måtte være, og forbedre kontrollen.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg forstår hr. Grünbaums gentagne spørgsmål således, at han mener, vi nu midt i året skulle tage B-skatteydernes forhåndsligning op til revision, således at man altså ikke venter til slutopgørelsen efter januar-februar, men allerede nu reviderer forhåndsansættelsen eventuelt på grundlag af de selvangivelser for 1969, der indkom. Jeg vil gerne undersøge, om dette er teknisk eller praktisk muligt, idet jeg dog vil erindre om, at 1969 var det skattefrie år, og at vi derfor næppe kan bruge 1969-selvangivelserne som grundlag for en beskatning af B-skatteyderne, men eventuelt til at se, om vi har vurderet rigtigt, eller der er vurderet forkert fra ligningsmyndighedernes side, om de har underlignet, eller om de ikke har underlignet. Jeg vil gerne undersøge det spørgsmål, og jeg vil også gerne undersøge spørgsmålet, om vi ved noget om momssnyderiet, for jeg ved ikke noget om dets omfang, eller om vi overhovedet kan anstille nogen betragtninger om det; jeg vil gerne give hr. Sigsgaard det tilsagn.

Fru Hanne Reintoft siger, at der har aldrig været fuld enighed ved nogen afstemning om momsén. Nej, det har der ikke. Det sagde jeg heller ikke; jeg sagde, at alle partier var gået ind for momsen som princip i vor skattelovgivning, ganske vist på forskellige tidspunkter. Fru Hanne Reintoft gjorde det i 1967, jeg gjorde det i 1968. Der var et år imellem. Fru Hanne Reintoft er jo altid hurtigere i vendingen end jeg og kunne derfor gennemføre momsen hurtigere, end jeg kunne følge med; men jeg lærte af det, og